

наукъ. Сичко што е писано до сега *о славянскому языку*, писано е по подражанию отъ учебны тѣ книги, кои сѣ писани за други тѣ языцы, а най-много за грѣцкыи и латинскыи. Нѣ то подражение не може ся приложи на нашъ языкъ, кои има свои тѣ особыи свойства и кой е удържаль множество отъ стары тѣ първобытны кроюве отъ коихъ тии, грѣцкый и латинскый, одавно ся сѣ отерънили и прикроили другче, а най-паче поради голѣмъ тѣ смѣсь, коуж сѣ притърпѣли тии языцы, и тѣмъ, подражатели тѣ, вмѣсту да даждѣ славянскому языку правы тѣ разясненя, заблѣдили го и остерънили го отъ първѣ тѣ му маткѣ до толко, што то, по тѣхны тѣ тълкуваня, затъмнили сѣ и най-ясны тѣ му значеня!

Вѣ сравнительнѣ тѣ же наукъ языковъ *славянский языкъ* твърдѣ малко е вхождалъ, а старобългарскый писменъ и говоренъ языкъ, никакъ не ся е и спомянувалъ, кой е матка та и извора славянскаго названого мъртваго днѣсь языка.

Причина того е было, най-много, удобрено то и вкоренено то мнѣние вѣ главы тѣ на учены тѣ Славяны, [отъ кои то сѣ чърпали, твърдѣ мимоходомъ, знаня та си *о славянскому языку* и европѣйскы тѣ други учени], чи славянска та писменность и книжнина не е сѣштествувала прѣды Кирила, кого сѣ полагаѣли за първаго ѣ изобрѣтателя, по подражанию ушь на грѣцкѣ тѣ и отъ чѣсти на латинскѣ тѣ писменность и проч., какъ то и за свѣштенно то старобългарско писание, отъ дѣ, по тѣхно то мнѣние, започвала ушь славянска та книжнина и чи то ушь было приводѣ отъ грѣцкы!

Незавысно же отъ тыя, голѣмо то сродство и единство на множество рѣчы, кои сѣ виждали вѣ славянскы и грѣцкы языкъ, вѣ чърковны тѣ книги, давали сѣ имъ кату едно неборимо потвѣрденіе на тыя мнѣныя; зашто то тии учени нѣсѣ знаили корена и источника на това сродство и вѣ много рѣчы единство на тыя два языка, кое отива много вѣкове по-нататакъ отъ кръштение то на Славяны тѣ и отъ поіавление то на чърковнѣ тѣ имъ книжнинѣ, и кое сродство и единство е свѣсѣмъ друго отъ онова, кое ся е отъ послѣ въводило вѣ чърковны тѣ книги по разны причины, познаты вѣ повѣстность тѣ; какъ то е изединение то на текстове тѣ имъ съ грѣцкы тѣ, кое е започнѣло іоште отъ раздѣление то на чърквѣ тѣ, на Вѣсточнѣ и Западнѣ, и ся е продължавало за нѣколко си вѣкове; а най-много поради наводнение то *грѣцизма*, кое е толкова силно владало вѣ Българиѣ и владѣе іоште вѣ главы тѣ на благоговѣйны тѣ православны Славяны!

Най-послѣ учени тѣ Славяны ся сѣ водили безусловно отъ приѣмнатое старо мнѣние за начяло то повѣстности, за народы тѣ вѣ Европѣ, и вѣ начяло то повѣстности языка. Нѣ по-малко ги е заблѣждало и отдѣление то